

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 765/2012

(2012. gada 13. jūnijs),

ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Pasaules Tirdzniecības organizācijas ("PTO") Strīdu izšķiršanas padome ("SIP") 2011. gada 28. jūlijā pieņēma Apelācijas institūcijas ziņojumu un Īpašās komisijas ziņojumu, kas grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu ("ziņojumi"), strīdā "Eiropas Kopienas – Galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs vai tērauda savienotājelementiem no Ķīnas" ⁽²⁾.
- (2) Ziņojumos, *inter alia*, secināts, ka 9. panta 5. punkts Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis ⁽³⁾ ("antidempinga pamatregula"), nav saderīgs ar PTO Antidempinga nolīguma 6.10., 9.2. un 18.4. pantu un PTO Nolīguma XVI:4. pantu. Antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punktā paredzēts, ka valstīs, kur nav tirgus ekonomikas, individuāliem ražotājiem

eksportētājiem, kam nav noteikts tirgus ekonomikas režīms saskaņā ar antidempinga pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu, piemēro valsts mēroga maksājuma likmi, ja vien šie eksportētāji nevar pierādīt, ka tie atbilst antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem individuāla režīma ("IR") piešķiršanai.

- (3) Apelācijas institūcija secināja – ar antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punktu ir noteikts pieņēmums, ka ražotāji eksportētāji, kas darbojas valstīs, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, nav tiesīgi izmantot IR un ka, lai varētu izmantot IR, tiem ir pienākums pierādīt savu atbilstību IR pārbaudes kritērijiem. Apelācijas institūcija uzskata, ka attiecīgie PTO nolīgumi nerada juridisku pamatu šādam pieņēmumam.
- (4) Tomēr Apelācijas institūcija precizēja, ka, nosakot vienotu dempinga starpību un vienotu antidempinga maksājumu vairākiem eksportētājiem, šīs noteikšanas saderība ar PTO Antidempinga nolīguma 6.10. un 9.2. pantu būs atkarīga no tā, vai ir situācijas, kuras liecina, ka divu vai vairāk kaut arī juridiski nošķirtu eksportētāju attiecības ir tādas, ka tie jāuzskata par vienu subjektu. Šādas situācijas var ietvert: i) korporatīvu un strukturālu saistību starp eksportētājiem, piemēram, kopēju kontroli, akcijas un vadību; ii) korporatīvu un strukturālu saistību starp valsti un eksportētājiem, piemēram, kopēju kontroli, akcijas un vadību; un iii) valsts kontroli vai materiālu ietekmi attiecībā uz cenu noteikšanu un produkcijas izlaidi. Šajā ziņā noteikumi, kas iekļauti ierosinātajos antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punkta grozījumos, kuri atbilst minētajām situācijām, būtu jāinterpretē, ņemot vērā Apelācijas institūcijas precizējumus, neskatoties citus antidempinga pamatregulas noteikumus, kur izmantoti tādi paši vai līdzīgi formulējumi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2012. gada 10. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 30. maija lēmums.

⁽²⁾ PTO, Apelācijas institūcijas ziņojums, AB-2011-2, WT/DS397/AB/R, 2011. gada 15. jūlijs. PTO, Īpašās komisijas ziņojums, WT/DS397/R, 2010. gada 3. decembris.

⁽³⁾ OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.

(5) Savienība 2011. gada 18. augustā paziņoja SIP, ka ir iecerējusi īstenot ieteikumus un nolēmumus, ko SIP pieņēmusi šajā strīdā, tādā veidā, lai būtu izpildīti Savienības pienākumi PTO.

- (6) Tālāb ir nepieciešams grozīt antidempinga pamatregulas 9. panta 5. punkta noteikumus,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1225/2009 9. panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ražojuma importam no visiem avotiem, par kuriem konstatēts, ka tie īsteno dempingu un nodara kaitējumu, vienmēr bez diskriminācijas piemēro antidempinga maksājumu pienācīgā apmērā, ja vien tas nav imports no avotiem, kuru piedāvātās saistības pieņemtas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

Regulā, ar ko nosaka antidempinga pasākumus, precizē katra piegādātāja maksājumu vai, ja tas nav iespējams, attiecīgās

piegādātājvalsts mēroga maksājumu. Pat ja piegādātāji ir juridiski nošķirti no citiem piegādātājiem vai no valsts, nosakot maksājumu, tos tomēr var uzskatīt par vienu subjektu. Šīs daļas piemērošanas nolūkā var ņemt vērā tāds faktorus kā strukturāla vai korporatīva saistība starp piegādātājiem un valsti vai starp piegādātājiem, valsts kontrole vai materiāla ietekme uz cenu noteikšanu un produkcijas izlaidi vai piegādātājvalsts ekonomikas struktūra.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro visām izmeklēšanām, kas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1225/2009 sāktas pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2012. gada 13. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. WAMMEN